

T.C.
D A N I Ŗ T A Y
İDARİ DAVA DAİRELERİ KURULU
YD İtiraz No : 2026/224

İTİRAZ EDENLER : **I-(DAVACI):** Özel Hastaneler Platformu Derneği

VEKİLİ: Av. Muhammed Yasir Namlı

UETS Kodu: 16084-80381-34060 (E-Tebliğat)

II-(DAVALI): Sağlık Bakanlığı

UETS Kodu: 35756-76579-89740 (E-Tebliğat)

VEKİLİ: Huk. Müş. Av. Gülseren Akkaya

İSTEMİN KONUSU : 30/01/2025 tarih ve 32798 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan Özel Hastaneler Yönetmeliği'nin 15. maddesinin 2. fıkrasının, 16. maddesinin 2. ve 3. fıkralarının, 21. maddesinin 5. fıkrasının, 33. maddesinin, 42. maddesinin, 43. maddesinin 1. fıkrasının (e), (l) ve (ö) bentlerinin iptali ve yürütmenin durdurulması istemiyle açılan davada; Danıştay Onuncu Dairesince verilen, dava konusu Yönetmelik'in 16. maddesinin 3. fıkrasında yer alan "aynı ilde" ibaresi yönünden yürütmenin durdurulması isteminin kabulüne, diğer kısımlar yönünden ise reddine ilişkin 31/12/2025 tarih ve E:2025/817 sayılı kararın aleyhlerine olan kısımlarına karşı, taraflar karşılıklı olarak itiraz etmektedirler.

İTİRAZ EDENLERİN İDDİALARI : **Davacı tarafından,** 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu'nun 4. maddesinin (a) bendine yapılan atıf nedeniyle hekimlerin ortağı oldukları hastanelerde çalışmalarının engellendiği, hekimin ortaklıktan ayrılmaya ya da mesleğini bırakmaya zorlandığı, kadronun maddi değerinin bulunduğu ve kadro iptali öngörülerek mülkiyet hakkının ihlal edildiği, dava konusu Yönetmelik'in yürürlüğünden sonra 1219 sayılı Tababet ve Şuabatı San'atlarının Tarzı İcrasına Dair Kanun'un 12. maddesine hekimlerin en fazla iki sağlık kuruluşunda çalışabileceğine ilişkin hüküm eklendiği, bu nedenle sonradan yürürlüğe giren hükmün dava konusu düzenlemelere dayanak alınamayacağı, uzman hekim sayısının yetersiz olduğu iller açısından hekimlerin buralara gidebilmesinin kamu yararına olacağı, acil sağlık hizmetlerinin neler olduğunun sosyal güvenlik mevzuatında düzenlendiği, davalı idare tarafından da bu konuda düzenleme yapılmasının özel hastanelere mükerrer yaptırım uygulanmasına yol açacağı, özel hastanelerin ilave ücret alamayacağı konunun gündelik yatak ücreti olup olmadığının belirsiz olduğu, bu belirsizlik nedeniyle özel hastanelere yaptırım uygulandığı, tıbbi endikasyon denetiminin nasıl ve ne şekilde yapılacağı hususu ile ilgili komisyonun oluşumunun karmaşıya yarattığı, klinik hizmetlerin üçüncü kişiler eliyle gördürülmesi gerektiği, dava konusu düzenlemelerin özel hastaneler açısından telafisi güç zararlara yol açacağı ve düzenlemelerde hukuka uyarlık bulunmadığı, bu nedenle dava konusu düzenlemelerin tamamının yürütülmesinin durdurulması gerektiği ileri sürülmektedir.

Davalı idare tarafından, sağlık insan gücünü ülke genelinde planlama yetkilerinin bulunduğu, bu yetkinin sadece kadro tahsisi değil aynı zamanda hekimlerin hangi şartlarda ve hangi coğrafi sınırlar içinde ek görev alabileceğini de belirlemeyi kapsadığı, dava konusu

T.C.
DANIŞTAY
İDARİ DAVA DAİRELERİ KURULU
YD İtiraz No : 2026/224

Yönetmelik'in 16. maddesinin 3. fıkrasında yer alan "*aynı ilde*" ibaresinin planlama yetkisinin zorunlu sonucu olduğu, hekimlerin diledikleri ilde, planlama dışı ve kontrolsüz bir şekilde çalışmalarının sağlık hizmetindeki dengeli dağılımı bozacağı, 1219 sayılı Kanun'un 12. maddesinin de hekimlere sınırsız bir hak vermediği, bilakis bu hakkın kullanımını davalı idarenin planlamasına tabi tuttuğu, istihdam planlamaları çerçevesinde düzenleme yapıldığı, sağlık hizmetinin sadece tıbbi müdahalenin yapıldığı anla sınırlı olmadığı, müdahale sonrası takip, komplikasyon yönetimi ve acil müdahale gerektiren bir bütün olduğu, bu nedenle hekimin kadrolu olduğu il dışında çalışmasının kadrolu çalıştığı ildeki acil durumlarda hastasına müdahale edememe riskini doğuracağı, farklı ilde çalışmalar nedeniyle planlamanın işlevsiz hâle geldiği ve kadrolu bulunan ildeki vatandaşların sağlık hizmetine erişimlerinin engellendiğinin tespit edildiği, vatandaşların yer değiştirmek suretiyle hizmetten faydalanmak zorunda kaldığı, dava konusu ibarede üst hukuk normlarına, kamu yararı ve hizmet gereklerine aykırılık bulunmadığı, Daire kararının bu ibare hakkında verilen yürütmenin durdurulması isteminin kabulüne ilişkin kısmının kaldırılması, yürütmenin durdurulması isteminin reddi gerektiği ileri sürülmektedir.

DANIŞTAY TETKİK HÂKİMİ AYYÜCE ARMAĞAN'IN DÜŞÜNCESİ: İtirazların reddi gerektiği düşünülmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Karar veren Danıştay İdari Dava Daireleri Kurulunca, Tetkik Hâkiminin açıklamaları dinlendikten ve dosyadaki belgeler incelendikten sonra gereği görüldü:

İNCELEME VE GEREKÇE :

İLGİLİ MEVZUAT:

1219 sayılı Tababet ve Şuabatı San'atlarının Tarzı İcrasına Dair Kanun'un, dava konusu Yönetmelik'in yayımlandığı tarihte yürürlükte olan 12. maddesinde;

"Sanatını icra etmek üzere bir mahalde kayıtlı olan herhangi bir tabibin bizzat dükkan ve mağaza açmak suretiyle her türlü ticaret yapması memnudur.

(Değişik ikinci fıkra: 21/1/2010-5947/7 md.; Değişik: 2/1/2014-6514/21 md.)
Tabipler, dış tabipleri ve tıpta uzmanlık mevzuatına göre uzman olanlar; 14/7/1965 tarihli ve 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 28 inci maddesi, 27/7/1967 tarihli ve 926 sayılı Türk Silâhlı Kuvvetleri Personel Kanununun ek 27 nci maddesi, 4/11/1981 tarihli ve 2547 sayılı Yükseköğretim Kanununun 36 ncı maddesi ile 17/11/1983 tarihli ve 2955 sayılı Gülhane Askeri Tıp Akademisi Kanununun 32 nci maddesi saklı kalmak kaydıyla, aşağıdaki sağlık kurum ve kuruluşlarında mesleklerini icra edebilir:

a) Kamu kurum ve kuruluşları.

b) Sosyal Güvenlik Kurumu ve kamu kurumları ile sözleşmeli çalışan özel sağlık kurum ve kuruluşları, Sosyal Güvenlik Kurumu ve kamu kurumları ile sözleşmeli çalışan vakıf üniversiteleri.

T.C.
D A N İ Ş T A Y
İDARİ DAVA DAİRELERİ KURULU
YD İtiraz No : 2026/224

c) Sosyal Güvenlik Kurumu ve kamu kurumları ile sözleşmesi bulunmayan özel kurum ve kuruluşları, Sosyal Güvenlik Kurumu ve kamu kurumları ile sözleşmesi bulunmayan vakıf üniversiteleri, serbest meslek icrası.

(Değişik üçüncü fıkra: 21/1/2010-5947/7 md.)Tabipler, dış tabipleri ve tıpta uzmanlık mevzuatına göre uzman olanlar, Sağlık Bakanlığınca yapılan istihdam planlamaları çerçevesinde ve ikinci fıkranın her bir bendi kapsamında olmak kaydıyla birden fazla sağlık kurum ve kuruluşunda çalışabilir. Bu maddenin uygulanması bakımından Sosyal Güvenlik Kurumunca branş bazında sözleşme yapılan özel sağlık kurum ve kuruluşları ile vakıf üniversiteleri yalnızca sözleşme yaptıkları branşlarda (b) bendi kapsamında kabul edilir. Mesleğini serbest olarak icra edenler, hizmet bedeli hasta tarafından karşılanmak ve Sosyal Güvenlik Kurumundan talep edilmemek kaydıyla, (b) bendi kapsamında sayılan sağlık kuruluşlarında da hastalarının teşhis ve tedavisini yapabilir. (Değişik dördüncü cümle: 2/1/2014-6514/21 md.) Kamu kurum ve kuruluşlarında çalışan ve yöneticilik görevi bulunmayan tabipler ile aile hekimleri, kurum ve kuruluşlarındaki çalışma saatleri dışında ve kurumlarının izniyle aylık otuz saati geçmemek üzere iş yeri hekimliği yapabilir. Döner sermayeli sağlık kuruluşları ise kurumsal olarak işyeri hekimliği hizmeti verebilir. (Ek cümle: 2/1/2014-6514/21 md.) Tabipler, iş yeri hekimliği eğitimi alma ve iş yeri hekimliği belgesine sahip olma şartı aranmaksızın 10'dan az işçi çalıştıran az tehlikeli iş yerlerinin iş yeri hekimliği görevini yapabilirler. Bu maddenin uygulamasına ve işyeri hekimliğine ilişkin esaslar Sağlık Bakanlığınca belirlenir. (Ek fıkra:26/7/2018-7146/3 md.)

..." hükmüne yer verilmiştir.

3359 sayılı Sağlık Hizmetleri Temel Kanunu'nun 1. maddesinde, Kanun'un amacının, sağlık hizmetleri ile ilgili temel esasları belirlemek olduğu; **2. maddesinde**, Milli Savunma Bakanlığı hariç bütün kamu kurum ve kuruluşları ile özel hukuk tüzel kişileri ve gerçek kişileri kapsadığı; **3. maddesinin 1. fıkrasının (a) bendinde**, sağlık kurum ve kuruluşlarının yurt sathında eşit, kaliteli ve verimli hizmet sunacak şekilde Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığınca, diğer ilgili bakanlıkların da görüşü alınarak plânlanacağı, koordine edileceği, mali yönden destekleneceği ve geliştirileceği; **(c) bendinde**, bütün sağlık kurum ve kuruluşları ile sağlık personelinin ülke sathında dengeli dağılımı ve yaygınlaştırılmasının esas olduğu, sağlık kurum ve kuruluşlarının kurulması ve işletilmesinin bu esas içerisinde Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığınca düzenleneceği, **(g) bendinde**, Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığının; sağlık ve yardımcı sağlık personelinin yurt düzeyinde dengeli dağılımını sağlamak üzere istihdam planlaması yapacağı, **(i) bendinde**, sağlık hizmetlerinin yurt çapında istenilen seviyeye ulaştırılması amacıyla; bakanlıklar seviyesinden en uçtaki hizmet birimine kadar kamu ve özel sağlık kuruluşları ile kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşları arasında koordinasyon ve iş birliği yapılacağı; **9. maddesinin 1. fıkrasının (c) bendinde** ise, bütün kamu ve özel sağlık kuruluşlarının tesis, hizmet, personel, kıstaslarını belirlemeye, sağlık kurum ve kuruluşlarını sınıflandırmaya ve sınıflarının değiştirilmesine, sağlık kuruluşlarının amaca uygun olarak teşkilatlanmalarına, sağlık hizmet zinciri oluşturulmasına, hizmet içi eğitim usul ve esasları ile sağlık kurum ve kuruluşlarının

T.C.
D A N İ Ŗ T A Y
İDARİ DAVA DAİRELERİ KURULU
YD İtiraz No : 2026/224

koordineli çalışma ve hizmet standartlarının tespiti ve denetimi ile bu Kanun'la ilgili diğler hususların Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığınca çıkarılacak yönetmelikle tespit edileceğı hükme bağlanmıştır.

10/07/2018 tarih ve 30474 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan **1 sayılı Cumhurbaşkanlığı Teşkilatı Hakkında Cumhurbaşkanlığı Kararnamesi'nin 355. maddesinin 1. fıkrasının (a) bendinde**, her türlü koruyucu, teşhis, tedavi ve rehabilite edici sağlık hizmetlerini planlamak, teknik düzenleme yapmak, standartları belirlemek ve bu hizmetler ile sunucularını sınıflandırmak, bununla ilgili iş ve işlemleri yaptırmak; **(c) bendinde**, kamu ve özel hukuk tüzel kişileri ile gerçek kişilere ait sağlık kurum ve kuruluşlarına izin vermek ve ruhsatlandırmak, bu izin ve ruhsatları gerektiğinde süreli veya süresiz iptal etmek Sağlık Bakanlığı Sağlık Hizmetleri Genel Müdürlüğünün görevleri arasında sayılmış, 508. maddesi ile de bakanlıkların görev, yetki ve sorumluluk alanına giren konularda idari düzenlemeler yapabilme yetkilerinin bulunduğu belirtilmiştir.

Ayrıca **2219 sayılı Hususi Hastaneler Kanunu'nun 3. maddesinde**, özel hastanelerin Sağlık Bakanlığının izni ile açılabilceğı, bu iznin verilmesi için yetkili kişilerce valiliklere başvuruda bulunacağı belirtilmiş, başvuru kapsamında dilekçeye eklenmesi gereken evrak sayılmış; **21. maddesinde**, "*Hususi hastanelerin yapacakları hizmetlere göre neveleri ve her birinin idare şekilleri ve muhakkak bulunması lazım gelen sıhhi ve tıbbi eşya, alet ve ilaçların cinsleri ve en aşağı bulunması şart olan miktarları, hastane yapılarının sıhhi şart ve vasıfları ve iç taksimleri, fenni kayıtların tanzim ve muhafazası, hekimlerin ve müstamdemlerin kadrosu, hastaların kabul ve muayeneleri ve cerrahi ameliyeden evvel müşahade kağıdına kaydı icap eden hususlar, bu kanunun neşrinden sonra, Sıhhat ve İçtimai Muavenet Vekaletince tanzim edilecek bir yönetmelik ile tayin olunur.*" hükmüne yer verilmiştir.

Yukarıda yer verilen mevzuat hükümlerinin de dayanakları arasında bulunan **Özel Hastaneler Yönetmeliğı** 30/01/2025 tarih ve 32798 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe girmiştir.

Özel Hastaneler Yönetmeliğı'nin 1. maddesinde; bu Yönetmelik'in amacının, etkin, verimli ve kaliteli sağlık hizmeti sunulmasını sağlamak üzere, özel hastanelerin hizmet, tıp teknolojisi, tesis ve personel standartlarının belirlenmesine, teşkilatlandırılmasına, planlamasına ve bunların açılmalarına, faaliyetlerine, kapatılmalarına ve denetimlerine ilişkin usul ve esasları düzenlemek olduğu belirtilmiş, "Planlama" başlıklı 8. maddesinde;

"(1) Bakanlıkça, sağlık hizmetlerinin, demografik yapı ve epidemiyolojik özellikler de göz önünde bulundurulmak suretiyle kaliteli, hakkaniyete uygun ve verimli şekilde sunulması; sağlık kurum ve kuruluşlarının hizmet kapasiteleri, sağlık insan gücü ile çağdaş tıbbi bilgi ve teknolojinin ülke düzeyinde dengeli dağılımının sağlanması; koruyucu sağlık ve acil sağlık hizmetleri gibi iş birliğı halinde hizmet sunumunun gerekli olduğu alanlarda ve sağlık turizminde uygun kapasitenin oluşturulması ve kaynak israfı ve atıl kapasiteye yol açılmaması adına, faaliyetine ihtiyaç duyulan sağlık kurum ve kuruluşları ile bunlara ait sağlık insan gücü, tıbbi hizmet birimleri ve nitelikleri ile teknoloji yoğunluklu tıbbi cihaz

T.C.
D A N İ Ŗ T A Y
İDARİ DAVA DAİRELERİ KURULU
YD İtiraz No : 2026/224

dağılımı alanlarında kamu ve özel sektörü kapsayacak şekilde planlama yapılır.

(2) Bakanlıkça birinci fıkrada belirtilen planlama kriterleri çerçevesinde özel hastanelere verilebilecek yatak kapasitesi, özellikli merkez, ünite, tıbbi cihaz ile uzmanlık dalları ve kadro sayıları belirlenir. Bu planlama her yıl ilan edilir.

..." kuralına yer verilmiştir.

Anılan Yönetmelik'in "Kadrolu tabip çalıştırma" başlıklı 16. maddesinin dava konusu 3. fıkrasında ise;

"Planlama kapsamındaki özel sağlık kuruluşlarında çalışan tabip/uzman tabipler ve dış tabipleri, Bakanlığın istihdam planlamaları gereğince, 1219 sayılı Kanunun 12 nci maddesine uygun olmak kaydıyla **aynı ilde** kadrolu çalıştığı özel sağlık kuruluşu dışında planlama kapsamındaki bir özel sağlık kuruluşunda daha kadro dışı geçici çalışabilir." kuralı düzenlenmiştir.

Diğer yandan, **2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 27. maddesinin 2. fıkrasında**, idari işlemin uygulanması hâlinde giderilmesi güç veya olanaksız zararların doğması ve idari işlemin açıkça hukuka aykırı olması koşullarının birlikte gerçekleşmesi durumunda yürütmenin durdurulmasına karar verileceği kuralı yer almıştır.

HUKUKİ DEĞERLENDİRME:

Dava konusu Yönetmelik'in 16. maddesinin 3. fıkrasında yer alan "aynı ilde" ibaresine yönelik davalı idare itirazı yönünden;

Sağlık hizmetlerine dair temel bir kanun olan 3359 sayılı Kanun, bu hizmete dair birçok düzenlenmenin bakanlıkça çıkarılacak yönetmelikle yapılmasını öngörerek, tıbbi alandaki ihtiyaçlar ve teknolojik gelişmeler nedeniyle sürekli gelişen ve değişen bir kamu hizmeti alanı olan sağlık hizmetine dair idari politikaların daha etkin bir şekilde uygulanabilmesi ve bütün sağlık kurum ve kuruluşları ile sağlık personelinin ülke sathında dengeli dağılımı ve yaygınlaştırılması amacıyla idareye geniş bir yetki alanı tanımıştır.

1219 sayılı Kanun'un hekimlerin sağlık kurum ve kuruluşlarında çalışmasına ilişkin temel esasları düzenleyen 12. maddesinde de, Sağlık Bakanlığınca yapılan istihdam planlamaları çerçevesinde ve anılan maddenin 2. fıkrasının her bir bendi kapsamında olmak kaydıyla hekimlerin, *dava konusu işlem tarihinde yürürlükte olan haliyle*, birden fazla sağlık kurum ve kuruluşunda çalışabilecekleri hükme bağlanmış, bu sağlık kuruluşlarının aynı ilde olup olmayacakları noktasında bir belirleme yapılmamış ve bu konuda istihdam planlamaları çerçevesinde düzenleme yapma hususunda Sağlık Bakanlığına takdir yetkisi verilmiştir.

Özel Hastaneler Yönetmeliği'nde ise anılan hükümler doğrultusunda hekimlerin, özel hastanelerde kadrolu çalışmalarına ilişkin usuller belirlendikten sonra dava konusu 16. maddenin 3. fıkrasında, bir hekimin kadrolu çalıştığı özel sağlık kuruluşu dışında bir özel sağlık kuruluşunda daha kadro dışı geçici çalışabileceği, ancak kadro dışı geçici çalışılacak yer ile kadrolu çalışılan özel sağlık kuruluşunun aynı ilde olması gerektiği düzenlenmiştir.

T.C.
D A N İ Ŗ T A Y
İDARİ DAVA DAİRELERİ KURULU
YD İtiraz No : 2026/224

Davacı tarafından, mülga Özel Hastaneler Yönetmeliği'nde hekimin başka bir ilde kadro dışı geçici çalışma imkanı varken dava konusu düzenleme ile bu imkanın ortadan kaldırıldığı, düşük nüfuslu illerde yaşayan vatandaşların hekime ulaşmalarının engellendiği, bir hekimin bir başka ilde de faaliyet göstermesinin kamu sağlığı açısından faydalı olacağı, yine bu durumun 1219 sayılı Kanun'un 12. maddesine de uygun olacağı ileri sürülerek itiraza konu davanın açıldığı anlaşılmaktadır.

Hukukumuzda, takdir yetkisi, temel amacı faaliyetlerinde kamu yararını gerçekleştirmek olan idarenin, belli bir konuda karar alıp almama yahut karar alma hususunda birden fazla seçenek arasında seçim yapma serbestisine sahip olması şeklinde tanımlanmaktadır. Düzenleyici işlemlerde idareye düzenleme yapma yetkisi veren üst normlarda düzenlemenin içeriği itibarıyla belli bir sınır çizilmemesi durumunda, idarenin takdir yetkisi söz konusu olmaktadır.

Anayasa Mahkemesi, kanun koyucunun düzenleme yapma konusunda takdir yetkisine sahip olduğu hallerde, yürürlüğe konulan kanunların Anayasa'ya uygunluk denetimi kapsamında verdiği kararlarda, kanun koyucunun kendisine tanınan takdir yetkisini anayasal sınırlar içinde adalet, hakkaniyet ve kamu yararı ölçütlerini göz önünde tutarak kullanması gerektiğini vurgulamaktadır (AYM, E:2015/109, K:2016/28, 07/04/2016).

Dolayısıyla, takdir yetkisi kullanılarak ihdas edilen düzenleyici işlemlerin yargısal denetiminde, başta normlar hiyerarşisi olmak üzere adalet, hakkaniyet ve kamu yararı ölçütleri gözetilerek düzenlemenin denetlenmesi gerektiği, takdir yetkisinin sınırsız olmadığı idare hukukunun bilinen ilkelerindendir.

Uyuşmazlıkta, sağlık hizmetinin etkin ve verimli yürütülmesini sağlamakla görevli ve yetkili davalı idare tarafından, hekimlerin aynı ilde çalışmaları sağlanarak hekimin başka ilde de görev yapması nedeniyle vatandaşların sağlık hizmetine erişememelerinin ve özel sağlık kuruluşlarına kadro verilirken esas alınan istihdam planlamalarının işlevsiz hâle gelmesinin önlenmesi amacıyla dava konusu düzenlemenin tesis edildiği anlaşılmaktadır.

Nitekim, dosya kapsamında davalı idare tarafından sunulan 03/04/2026 ve 10/04/2026 tarihlerinde kayda giren dilekçelerde yer alan veriler incelendiğinde, 30/01/2025 tarihi itibarıyla 1891 hekimin 67 ilde kadro dışı geçici çalıştığı, bu hekimlerin 1050'sinin sırasıyla İstanbul, Ankara, İzmir, Kocaeli, Bursa ve Antalya illerinde çalıştığı ve bu beş ilde kadrosu yine bu illerde olan 465 uzman hekimin bulunduğu, dolayısıyla il dışı kadro dışı geçici çalışmanın, kısıtlı yetişmiş insan gücünün belirli illerde yoğunlaşmasına sebep olduğu, dava konusu düzenlemeden sonra özel hastanelere kadro tahsisi gerçekleştirildiği görülmektedir.

Bu durumda, yukarıda yer verilen mevzuat uyarınca, sağlık personelinin ülke sathında dengeli dağılımını sağlama yetkisi bulunan davalı idare tarafından, istihdam planlamaları çerçevesinde, kadro dışı geçici çalışmanın belirli illerde yoğunlaşması ve vatandaşın sağlık hizmetine ulaşmasının güçleşmesi nedeniyle tesis edilen hekimlerin kadro dışı geçici çalıştığı yerin kadrolu çalıştığı ilde olması gerektiğine ilişkin dava konusu düzenlemede hukuka, kamu yararı ve hizmet gereklerine aykırılık bulunmamaktadır.

T.C.
D A N I Ŗ T A Y
İDARİ DAVA DAİRELERİ KURULU
YD İtiraz No : 2026/224

Bu itibarla, dava konusu Yönetmelik'in 16. maddesinin 3. fıkrasında yer alan "aynı ilde" ibaresinin, hukuka uygun olduğu anlaşıldığından, uyuşmazlıkta 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 27. maddesinin 2. fıkrasında aranılan koşulların gerçekleşmediği sonucuna varılmıştır.

Yönetmelik'in dava konusu diğer kısımlarına yönelik davacı itirazı yönünden;

Yürütmenin durdurulması kararı verilebilmesi için 2577 sayılı Kanun'un 27. maddesinde öngörülen koşulların gerçekleşmemiş olduğu anlaşıldığından, davacının, itiraza konu kararın yürütmenin durdurulması isteminin reddine ilişkin kısımlarına yönelik itirazı yerinde görülmemiştir.

KARAR SONUCU:

Açıklanan nedenlerle;

1. Davacının İTİRAZININ REDDİNE,

2. Davalı idarenin İTİRAZININ KABULÜNE,

3. Danıştay Onuncu Dairesinin 31/12/2025 tarih ve E:2025/817 sayılı kararının, dava konusu Yönetmelik'in 16. maddesinin 3. fıkrasında yer alan "aynı ilde" ibaresinin yürütmesinin durdurulmasına ilişkin kısmının kaldırılmasına,

4. 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 27. maddesinin 2. fıkrasında öngörülen şartlar gerçekleşmediğinden bu kısma yönelik YÜRÜTMENİN DURDURULMASI İSTEMİNİN REDDİNE,

5. 13/04/2026 tarihinde, itirazın kabulüne ilişkin kısım yönünden oyçokluğu, itirazın reddine ilişkin kısım yönünden oybirliği ile karar verildi.

Başkan
Hasan
GÜZELER

Üye
Hasan
ODABAŞI
(X)

Üye
Doç. Dr. Gürsel
ÖZKAN
(X)

Üye
Hasan
ÖNAL
(X)

Üye
Mürteza
GÜLER
(X)

Üye
Aydemir
TUNÇ
(X)

Üye
Bilge
APAYDIN
(X)

Üye
Ali
ÜRKER

Üye
Fatih
TERZİ

Üye
Recep
KILIÇ

Üye
Ömer
CİVRİ

Üye
Sami
KARATEKİN

Üye
Hamdi
ŞENLER

T.C.
DANIŞTAY
İDARİ DAVA DAİRELERİ KURULU
YD İtiraz No : 2026/224

KARŞI OY

X- Yürütmenin durdurulması kararı verilebilmesi için 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 27. maddesinde öngörülen koşulların bakılan uyuşmazlıkta, dava konusu Özel Hastaneler Yönetmeliği'nin 16. maddesinin 3. fıkrasında yer alan "*aynı ilde*" ibaresi yönünden gerçekleştiği anlaşıldığından, yürütmenin durdurulması isteminin kabulüne ilişkin Daire kararına yapılan itirazın reddi gerektiği oyuyla, kararın bu kısmına katılmıyoruz.

Üye
Hasan
ODABAŞI

Üye
Doç. Dr. Gürsel
ÖZKAN

Üye
Hasan
ÖNAL

Üye
Mürteza
GÜLER

Üye
Aydemir
TUNÇ

Üye
Bilge
APAYDIN

